

زبان عربی ۲

** عَيْنِ الْأَصْحَحِ وَالْأَدَقِّ فِي الْجَوَابِ لِلتَّرْجَمَةِ أَوْ الْمَفْهُومِ:

۱- مِنْ فَضْلِكَ دَعَا يَشْتَغِلُ بِعَمَلِهِ:

- (۱) لطفاً دعا کن که او مشغول به کارش شود!
(۲) لطفاً او را رها کن، تا مشغول به کارش شود!
(۳) خواهشاً از او بخواهید که کارش را انجام دهد!
(۴) خواهشاً دعا کن تا او به کاری مشغول شود!
- ۲- لَكثِيرٍ مِنْ مُنْشِدِي الْمَلَمَعَاتِ الْإِيرَانِيِّينَ أَشْعَارًا مَمْزُوجَةً بِاللُّغَتَيْنِ قَدْ اسْتَفَادُوا فِيهَا مِنَ الْقُرْآنِ وَالْأَحَادِيثِ:
- (۱) برای بسیاری از سرایندگان ملّمعات ایرانی اند، اشعاری است درهم آمیخته به دو زبان که از قرآن و حدیث استفاده می کنند!
(۲) از سرایندگان ملّمعات، بسیاری ایرانی بودند و شعرهایی آمیخته از دو زبان دارند که از قرآن و حدیث استفاده کردند!
(۳) خیلی از سرایندگان ایرانی ملّمعات، شعرهای آمیخته به دو زبان دارند و از قرآن و احادیث در آنها استفاده می کنند!
(۴) خیلی از ملّمعه سرایان ایرانی شعرهایی در آمیخته به دو زبان دارند که در آنها از قرآن و احادیث استفاده کرده اند!

۳- أَحَبُّ النَّاسِ إِلَيَّ مَنْ لَا يَكُونُ مُعْجَبًا بِنَفْسِهِ وَ لَا يَتَكَبَّرُ عَلَيَّ الْآخَرِينَ:

- (۱) از میان مردم کسی را دوست دارم که خود شیفته نیست و بر دیگران کبر نمی ورزد!
(۲) هر کسی که خود شیفته نباشد و بر دیگران تکبر نرزد، محبوب ترین مردم اوست!
(۳) محبوب ترین مردم نزد من کسی است که خود پسند نمی باشد و بر دیگران تکبر نمی کند!
(۴) کسی را از میان مردم دوست دارم که خود پسند نبوده و به دیگران تکبر نکند!
- ۴- إِيَّاكَ وَ مُصَادَقَةَ الْكُذَّابِ! فَإِنَّهُ كَسْرَابٍ يُقْرَبُ عَلَيْكَ الْبَعِيدَ وَ يَبْعُدُ عَلَيْكَ الْقَرِيبَ:
- (۱) از دوستی با بسیار دروغگو بپرهیز! زیرا او مثل سرابی است که دور را بر تو نزدیک و نزدیک را بر تو دور می سازد!
(۲) از دوستی با انسان دروغگو اجتناب کن چه با او مثل سراب، دور برایت نزدیک و نزدیک برایت دور خواهد شد!
(۳) تو را با دوستی با دروغگو چه کار! او مثل سراب است که با او دور برایت نزدیک می شود و نزدیک برایت دور می گردد!
(۴) تو را از دوستی با بسیار دروغگو برحذر می دارم! زیرا او مثل سرابی است که دور را برایت نزدیک کرده و نزدیک را دور می کند!

۵- عَيْنِ الْخَطَأِ:

- (۱) قَدْ تَفَتَّشْتُ عَيْنَ الْحَيَاةِ فِي الظُّلُمَاتِ: گاهی چشمه زندگی را در تاریکی ها جستجو می کنی!
(۲) دَعِ شَاتِمَكَ مُهَانًا تُرِضَ الرَّحْمَنَ: دشنام دهندهات را خوار رها کن تا خداوند خشنود شود!
(۳) ضَلَّ الْإِنْسَانُ الَّذِي مَا أَمَّنَ بَرَبَهُ: انسانی که به پروردگارش ایمان نیاورده، گمراه شده است!
(۴) كَتَبْنَا نَسْمَعُ أَشْعَارًا جَمِيلَةً فِي وَصْفِ الشُّعْرَاءِ: در توصیف شاعران، اشعاری زیبا را می شنیدیم!

۶- عَيْنِ الصَّحِيحِ:

- (۱) لَا يَسْتَطِيعُ الْأَحْمَقُ أَنْ يَنْفَعَكَ بَلْ يَضُرُّكَ: تو از احمق نمی توانی سود ببری، بلکه زیان می بری!
(۲) الْمَلِيحُ هُوَ الَّذِي يُعْجِبُكَ شَكْلُهُ وَ كَلَامُهُ: بانمک همان کسی است که از شکلش و سخنش خوشش می آید!
(۳) الصَّدِيقُ مَنْ كَانَ نَاهِيًا عَنِ الظُّلْمِ مُعِينًا عَلَيَّ الْبِرِّ: دوست کسی است که نهی کننده از ستم و یاری شده بر نیکی باشد!
(۴) أَحَبَّتِي هَجْرُونِي كَمَا تَشَاءُ عِدَاتِي: دوستانم مرا ترک کردند همان طور که دشمنان می خواستند!

۷- «وَجَدْتُ رَائِحَةَ الْوَدِّ إِنْ شَمَمْتُ رِفَاتِي» عَيْنِ الْخَطَأِ فِي الْمَفْهُومِ:

- (۱) وجودی دارم از مهتر گدازان / وجودم رفت و مهتر هم چنان هست!
(۲) به خاک حافظ اگر یار بگذرد چون باد / چون باد ز شوق در دل آن تنگنا کفن بدرم!
(۳) دلی شکسته و جانی نهاده بر کف دست / بگو بیار که گویم بگیر هان ای دوست!
(۴) به وفای تو که گر خشت زند از گل من / همچنان در دل من مهر و وفای تو بود!

** اِقْرَأِ النَّصَّ التَّالِيَّ ثُمَّ اجِبْ عَنِ الْأَسْئَلَةِ بِمَا يَنَاسِبُ النَّصَّ:

كَانَ لِأَحَدِ الْفَلَاحِينَ قِطْعَةً أَرْضٍ وَ كَانَ لَهُ ثَلَاثَةُ أَوْلَادٍ لَا يُحِبُّونَ الْعَمَلَ فِي الزَّرَاعَةِ. فَلَمَّا مَرَضَ الْأَبُ وَ أَحْسَنَ بِقُرْبِ مَوْتِهِ جَمَعَ أَوْلَادَهُ وَ قَالَ لَهُمْ: إِنِّي تَرَكْتُ لَكُمْ كَنْزًا فِي هَذِهِ الْأَرْضِ وَ أَوْصِيكُمْ بِالْبَحْثِ عَنْهُ فِيهَا. ذَهَبَ الْإِبْنَاءُ بَعْدَ مَوْتِ أَبِيهِمْ وَ حَفَرُوا الْأَرْضَ لَكَنْهِمْ مَا حَصَلُوا عَلَى شَيْءٍ وَ لَمَّا اجْتَمَعُوا فِي الْمَسَاءِ قَرَّرُوا زَرْعَ الْأَرْضِ. وَ لَمَّا جَاءَ يَوْمُ الْحَصَادِ أُنتَجَتِ (مَحْصُولِ دَاد) أَرْضُهُمْ أَكْثَرَ مِنْ أَرْضِ جِيرَانِهِمْ فَتَشَجَّعُوا وَ أَقْبَلُوا عَلَى الْعَمَلِ فِيهَا وَ صَابَرُوا عَلَى زَرْعِهَا، فَجَمَعُوا مَا لَا كَثِيرًا وَ أَدْرَكُوا أَنَّ الْكَنْزَ الَّذِي تَرَكَهُ أَبُوهُمْ هُوَ نَتِيجَةُ الْعَمَلِ فِي الْأَرْضِ وَ أَنَّ مَنْ جَدَّ وَجَدَ وَ مَنْ زَرَعَ حَصَدَ.

۸- عَيْنِ مَا هُوَ أَقْرَبُ مِنْ مَفْهُومِ النَّصِّ:

- (۱) لَكُلِّ غَدِ طَعَامٍ وَ لِكُلِّ فَمٍ كَلَامٍ!
(۲) مَنْ رَضِيَ بَرِزْقَهُ طَابَتْ (پَاك مِي شُود) مَعِيشَتُهُ!
(۳) لَا يَصِيدُ إِلَّا مَنْ يَقُومُ بِالصَّيْدِ!
(۴) أَكَلْنَا وَ نَأْكُلُ مِمَّا زَرَعَ الْآخَرُونَ!

۹- عَيْنِ الصَّحِيحِ:

«أَوْصَى الْمُزَارِعُ أَوْلَادَهُ بِالْكَنْزِ.....»

- (۱) لِأَنَّهُ أَرَادَ أَنْ يُعَلِّمَهُمْ قِيَمَةَ الْكَنْزِ
(۲) لِأَنَّهُمْ مَا كَانُوا يُحِبُّونَ الزَّرَاعَةَ
(۳) لِأَنَّهُ اقْتَرَبَ مِنْ مَوْتِهِ وَ هُوَ كَانَ مَزَارِعًا
(۴) لِأَنَّهُمْ كَانُوا يُحِبُّونَ الْكَنْزَ

۱۰- عَيْنِ الصَّحِيحِ حَسَبِ النَّصِّ

«أَيُّنَ كَانَ الْكَنْزُ؟ كَانَ الْكَنْزُ فِي.....»

- (۱) التُّرَابُ الَّذِي حَفَرُوهُ (۲) قُلُوبُهُمُ الْخَالِيَةَ مِنْ حُبِّ الْكَنْزِ (۳) أَيَدِيهِمُ الْعَامِلَةَ وَ الزَّرَاعَةَ (۴) وَصِيَّةُ الْأَبِ بِالزَّرَاعَةِ وَ الْعَمَلِ

۱۱- عَيْنِ الْخَطَأِ عَنِ تَعْيِينِ نَوْعِيَّةِ الْكَلِمَاتِ الْمَشَارِ إِلَيْهَا بِخَطِّ:

- (۱) أَحْسَنُ: فِعْلٌ مَاضٍ - مَزِيدٌ ثَلَاثِيٌّ مِنْ بَابِ إِفْعَالٍ - مَفْرَدٌ مَذْكَرٌ غَائِبٌ / فِعْلٌ وَ مَعَ فَاعِلِهِ جُمْلَةٌ فِعْلِيَّةٌ
(۲) قَرَّرُوا: فِعْلٌ مَاضٍ - مِنْ بَابِ تَفْعِيلٍ / فِعْلٌ وَ مَفْعُولُهُ زَرْعٌ
(۳) أَكْثَرَ: اسْمٌ التَّفْضِيلِ - مَذْكَرٌ / مَفْعُولٌ لِفِعْلِ انْتَجَتْ
(۴) جَمَعَ: اسْمٌ - مَفْرَدٌ مَذْكَرٌ / مَفْعُولٌ

- (١) فعل مضارع - جمع مذكر غائب/ فعل و فاعله العمل
 (٢) مجرد ثلاثي - متعدّد/ فعل و مع فاعله جملة فعلية
 (٣) فعل مضارع - مزيد ثلاثي بزيادة حرف واحد من باب إفعال/ فعل و فاعله «الواو»
 (٤) فعل النهي - للمعلوم/ فعل و مع فاعله جملة فعلية

※ عَيِّنِ الْمُنَاسِبَ لِلْجَوَابِ عَنِ الْأَسْئَلَةِ التَّالِيَةِ

١٣- عَيِّنِ الصَّحِيحَ حَسَبَ الْحَقِيقَةِ أَوْ الْوَاقِعِ:

- (١) الكَأْسُ إِنَاءٌ نَأْكُلُ فِيهِ الطَّعَامَ أَوْ نَطْبُخُ فِيهِ الْخَبْزَ!
 (٢) الرِّكْبُ جَمَاعَةٌ مِنَ الْمَسَافِرِينَ يَسَافِرُونَ مَاشِينَ!
 (٣) الْغَدَاةُ هِيَ بَدَايَةُ النَّهَارِ وَ نِهَايَةُ ظِلَامِ اللَّيْلِ!
 (٤) يُصَنَعُ الْعَجِينُ مِنَ الْخَبْزِ أَوْ الشَّعِيرِ!

١٤- عَيِّنِ مَا لَا تَجِدُ فِيهِ الْمَفْرَدَاتِ الْمَضَادَّةَ:

- (١) وَإِنْ هَجَرْتَ سِوَاءَ عَشِيَّتِي وَ غَدَاتِي!
 (٢) وَجَدْتُ رَائِحَةَ الْوَدِّ إِنْ شَمَمْتَ رِفَاتِي!
 (٣) أَحْبَبْتِي هَجَرُونِي كَمَا تَشَاءُ عِدَاتِي!
 (٤) فِي بَعْدِهَا عَذَابٌ فِي قَرْبِهَا السَّلَامَةُ!

١٥- فِي أَيِّ عِبَارَةٍ لَا تَجِدُ اسْمَ الْفَاعِلِ؟

- (١) «أَعْطَيْتُ أَصْدِقَائِي الْكِتَابَ مَبْتَسِمًا»
 (٢) قَدْ سَمِعْتُ عَنْ إِصْفَهَانَ وَ مَعَالِمِهَا الْأَثْرِيَّةِ!
 (٣) تَبِعَهُ مُحَمَّدٌ وَ هُوَ بَاحِثٌ عَنْهُ!
 (٤) لَقَدْ أَنْكَرَ الْكُفَّارُ الْخَلْقَ الْجَدِيدَ بَعْدَ الْمَوْتِ!

١٦- فِي أَيِّ عِبَارَةٍ تَجِدُ اسْمًا عَلَى وَزْنِ التَّفْضِيلِ:

- (١) إِنَّهُ أَوْصَلَ وَالِدَهُ أَمْسًا إِلَى الْمَدْرَسَةِ بِالْحَافِلَةِ!
 (٢) أَحْصَى الْأَسْتَاذُ مَنَاطِقَ الْجَذْبِ السِّيَاحِي فِي إِبْرَانَ!
 (٣) يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ! أَحْسِنِ إِلَى مَنْ أَسَاءَ إِلَيْكَ!
 (٤) أَلَّفَ عَبْدِ الْعَظِيمِ الطَّبَاطِبَائِي كِتَابَ الْعُرُوَّةِ الْوُثْقَى!

١٧- فِي أَيِّ عِبَارَةٍ جَاءَ اسْمُ الْفَاعِلِ مِنَ الْمَزِيدِ الثَّلَاثِي:

- (١) الْعَرَبِيَّةُ مِنَ اللُّغَاتِ الرَّسْمِيَّةِ فِي مُنْظَمَةِ الْأُمَمِ الْمُتَّحِدَةِ!
 (٢) كَتَبَ «فَيْرُوزِ أَبِي أَبِي» مُعْجَمًا فِي اللُّغَةِ الْعَرَبِيَّةِ!
 (٣) أَيُّهَا الطَّلَّابُ! دَرِّسْ الْيَوْمَ حَوْلَ مِهْنَةِ الْمُسْتَقْبَلِ!
 (٤) أَنَا حَدَاثًا أَصْنَعُ الْأَبْوَابَ وَ النَّوَافِذَ!

١٨- عَيِّنِ مَا فِيهِ اسْمُ الزَّمَانِ:

- (١) سَلَامٌ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ
 (٢) جَعَلْتُ الْمِفَاتِيحَ فِي غُرْفَةِ النَّوْمِ
 (٣) مَكْتَبَةُ جَامِعَتِنَا مَفِيدَةٌ وَ كَتَبُهَا كَثِيرَةٌ
 (٤) جَلَسَ أَبِي عَلَى الْمُنْضَدَةِ وَ بَدَأَ بِالْكَلامِ

١٩- عَيِّنِ الْخَطَأَ:

- (١) سَأَصِيرُ مُخْتَرِعًا وَ سَوْفَ أَصْنَعُ جَوَالًا جَدِيدًا ← اسم فاعل من باب افتعال!
 (٢) هَذِهِ بِنْتِي وَ تَعْمَلُ كُلَّ يَوْمٍ فِي مُخْتَبَرِهَا ← اسم مفعول من باب افتعال!
 (٣) أَنَا مُمَرِّضَةٌ أَخْدُمُ النَّاسَ كَثِيرًا فِي الْمُسْتَشْفَى ← اسم فاعل من باب تفعّل!
 (٤) مَنْ جَرَّبَ الْمُجَرَّبَ حَلَّتْ بِهِ النَّدَامَةُ ← اسم مفعول من باب تفعّل!

٢٠- عَيِّنِ الْخَطَأَ حَسَبَ قَوَاعِدِ اسْمِ التَّفْضِيلِ:

- (١) فَاطِمَةُ أَفْضَلُ مِنْ أُخْتِهَا زَيْنَبُ!
 (٢) مَرِيَمُ كَبْرَى مِنْ صَدِيقَتِهَا وَ لَا شَكَّ فِي ذَلِكَ!
 (٣) أَكْتُبُ بِيَدِي الْيَمِينِ أَجْمَلَ مِنْ يَدِي الْبَيْسَرَى!
 (٤) وَجَدْتُ الْأَفْضَلَ أَكْثَرَ مِنَ الْأَرَادِلِ هُنَا!